

TARAS

1932—1983

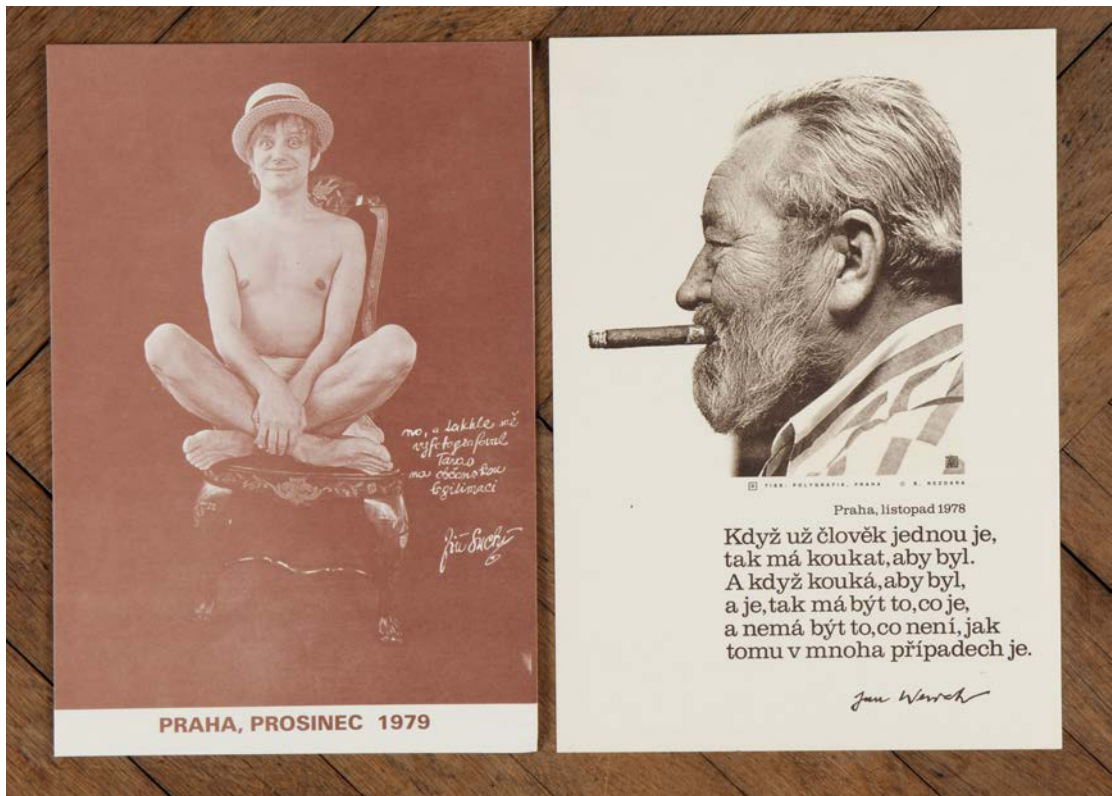
Poslední příležitost navštívit výstavu unikátních fotografií Tarase Kuščynského. Dernisáž formou komentované prohlídky s kurátorem, členy umělcovy rodiny, restaurátory z katedry fotografie FAMU a hosty se koná 11. 11. od 16:30 ve Staroměstské radnici.

Praha, Staroměstská radnice, Křížová chodba

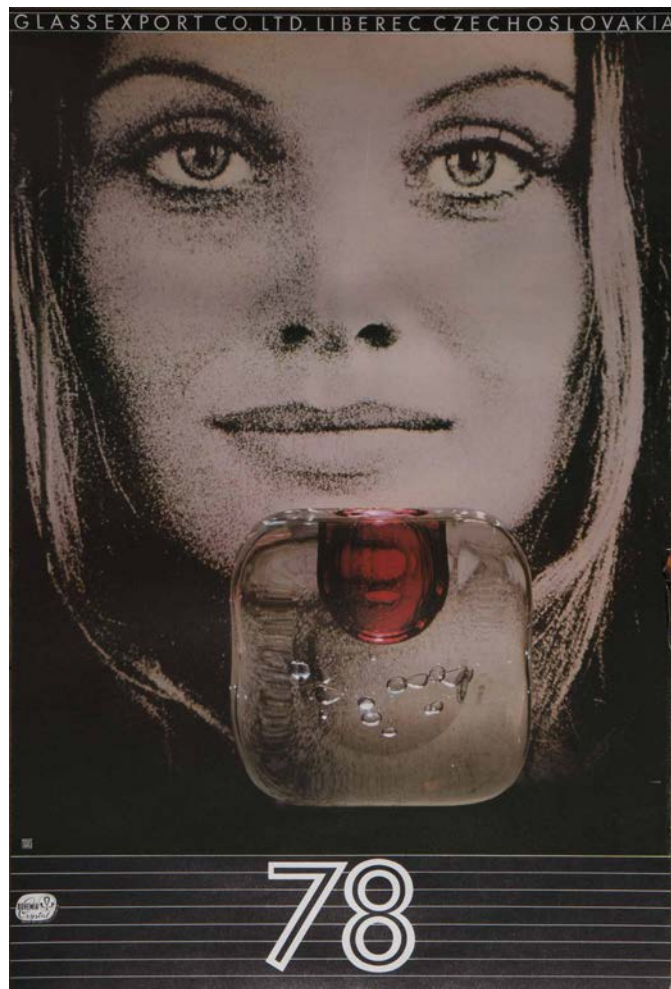
18. 10. – 11. 11. 2013 / Otevřeno denně od 10 do 18h

Výstava TARAS ukazuje v chronologicky retrospektivním rámci přerod architekta se zálibou ve fotografii v proslulého fotografa aktů a portrétů. Na více než devadesáti dobových zvětšeninách, zapůjčených z archivu rodiny a pro výstavu nově restaurovaných a konzervovaných, můžeme sledovat postupný vývoj od civilních portrétů žen 60. let k aranžovaným cyklům uprostřed přírody (především klíčový soubor Chci) až po symbolistní fotografie z posledních let autorova života. Výstavu dosud spatřilo přes 2500 návštěvníků.

Podstatným a na tehdejší dobu neobvyklým rysem Kuščynského tvorby je soustředěná, často mnohaletá spolupráce s vybranými modely (Dana, Venuše, Monika, Ivana a další), která přináší výsledným fotografickým cyklům psychologickou a přitom intimní hloubku. Zajímavou otázkou je vztah Kuščynského díla a dobové cenzury, která na jedné straně limitovala možnosti vystavování a publikování, na druhé straně propůjčovala jeho snímkům punc zakázaného ovoce. Z dnešního pohledu nevinné akty tak byly pro několik generací jedním z mála dostupných erotických impulsů. I proto Kuščynskij zařazoval mezi své fotografie citáty z Rilkeho, Zrzavého či Picassa. Chtěl ukázat, že jde o něco více než jen erotický obraz ženského těla, že i ženský akt má psychologickou a existenciální hloubku. Výstava také ukazuje, že neoddělitelným protipólem Kuščynského volné umělecké tvorby je jeho tvorba užitá. Již od roku 1966 se rozhodl pracovat jako fotograf na volné noze, fotografoval pro časopisy a kalendáře, ale i pro přátele umělce. V nejčistší podobě ukazuje prolnutí volné a užitě tvorby **kalendář Centrotex 1978**, kde jsou Kuščynského vlastní černobílé fotografie použity jako pozadí pro exportní sklářské výrobky. Novátorský byl však i jeho přístup k dalším zakázkám, které často inscenoval v exteriéru a s použitím přirozeného světla. Zvláštní kapitolu představuje Kuščynského portrétní tvorba, založená na bezprostředním civilismu. Portrét **Jiřího Suchého** či profil **Jana Wericha** s doutníkem se staly záhy ikonickými obrazy obou osobností. Stejně tak pořídil stovky dalších portrétů, vždy v prostém aranžmá s důrazem na psychologickou hloubku s občasnými humornými akcenty. Důležitou roli tu hrálo i fotografické angažmá v Divadle Semafor v letech 1970-1976. Výstava s prostým názvem TARAS 1932 -1983 umožňuje jako celek hlouběji pochopit formování jedné z ústředních osobností české inscenované fotografie v širším záběru jeho tvorby i na pozadí dobové vizuality, která umožnila vyniknout dnes již kultovní postavě i v obtížných podmínkách svázaných cenzurou a politickou nepřízní.

Taras Kuščynskij – Jiří Suchý a Jan Werich, 1979 a 1978, tisky © dědicové

Taras Kuščynskij – kalendář Glassexport 1978 © dědicové

**Výstava TARAS 1932 -1983 v Křížové chodbě Staroměstské radnice končí 11. listopadu v 18 hodin.
Poslední komentovaná prohlídka s kurátorem Pavlem Vančátem, restaurátory z katedry fotografie FAMU (Štěpánka Borýsková, Libor Jůn), členy autorovy rodiny a hosty se koná téhož dne, tj. 11. listopadu od 16:30.**

kurátor výstavy: Pavel Vančát
produkce: Vladana Rýdlová, Taktum
koprodukcce: Petr Mändl, Porte, o. s.
grafický design a architektura: Jan Šerých
odborná spolupráce: Radka Ciglerová
koordinace: Klára Voskovcová, Eva Holečková
www.taras.cz
www.taktum.cz, www.porteos.cz

Taras Kuščynskij – kalendář Glassexport 1978 © dědicové